

Nr 42.

Av herr **Osberg**, med förslag om viss uppdelning av statens rederilånefond.

Lån ur rederifonden går i regel till större rederier, någon enstaka gång har det lämnats lån åt mindre sådana. Avsikten med rederilånen har nog varit att i första hand hjälpa rederier som ha sin trade på avlägsna farvatten. Instruktionen till ledning för dessa låns utlämnande tyder även på detta.

Enligt mitt förmenande borde det vara möjligt även för små företag att få sig tillerkänt lån ur fonden, men för att förebygga konkurrens de stora och små rederierna emellan, vore det synnerligen lämpligt att dela upp fonden på det sätt, att 80 % skulle vara avsedda för större rederier och 20 % för de små rederierna. De små företagen har en stor uppgift att fylla, när det är fråga om fraktfart på grannländerna, och det är ju vanligtvis personer med mindre god ekonomi som äro företagare, när det gäller dessa. De större företagen däremot ägas ju i regel av folk med god ekonomi. En omständighet, som i detta sammanhang ej bör bliva opåttalt, är den, att aktier i de större rederibolagen bliva i mer eller mindre grad en vanlig handelsvara på våra börser. När konjunkturerna stiga sker försäljning av aktier i stor skala och när lågkonjunkturer inträda är bolaget delvis i nya händer och trångmål inträffar. Icke sällan måste affären avvecklas. Nya bolag tillkomma och därmed ansökningar om nya lån.

De små rederierna äro "havets småbrukare", vilka själva arbeta ombord å sina båtar och mycket sällan avyttra desamma. Storleken å småfartyg, som skulle komma i åtnjutande av lån, torde lämpligen sättas inom en ram av 20—100 bruttoton. Av vad sålunda anförts får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen beslutar en uppdelning av statens rederilånefond på det sättet, att 80 % av tillgängliga medel utlämnas till sådana lånesökande, som äga större fartyg, och de övriga 20 % som lån åt ägare av mindre fartyg i storlek från 20—100 bruttoton.

Stockholm den 19 januari 1921.

Oscar Osberg.